

Sjörning: Det Forslag, som min ærede Collega fra Odense (Koch) og jeg have tilladt os at stille under Nr. 4 a., er kun at betragte som en Redaktionsændring. Det vil nemlig sees, at der i Slutningen af første Stykke af § 2 er udtalt den almindelige Indskrænkning i Landlægenes Forpligtelse til at foretage Eighn, at Afstanden ikke maa overstige $\frac{1}{4}$ Mill; derefter følger andet Stykke, som giver Regler for, hvorledes man skal forholde sig, naar der paa samme Sted boer flere Læger, men det forekommer mig overflødigt der paany at tilføie samme almindelige Indskrænkning, som allerede iforveien engang er udtalt. Jeg troer altsaa, at den sidste Sætning i andet Stykke, hvis han ikke boer over $\frac{1}{4}$ Mill fra det Sted, hvor Eighnet skal foregaae, rettest af formelle Hensyn bør udgaae. Forslaget under Nr. 8 a er ligeledes en Redaktionsændring. Det gaaer nemlig ud paa at udtale i positiv Form, hvad der i Udkastet er udtalt i negativ Form, og man vil vistnok ved at see paa Paragraphen, som den foreligger i Udkastet, erkjende, at Sætningen i sproglig Henseende er temmelig uheldig, medens man, uden at støde an imod sproglige Hensyn, giver samme Regel efter den af os foreslaaede Affattelsesmaade. — Forslaget under Nr. 9 er derimod en Realitetsændring, og ved det skal jeg opholde mig lidt nærmere. Den første Sætning i Udkastets § 7 fastsætter Fængselsstraf for den, som udsteder Dødsattest uden personlig at have seet Liget, og dertil knytter sig en aldeles overflødig parentetisk Sætning. Denne Bestemmelse er imidlertid en Forandring i den almindelige Straffelovs § 155; thi den Forseelse, at udstede Dødsattest uden personlig at have synet Liget, gaaer utvivlsomt ind under den almindelige Forskrift i den nævnte Paragraph, der fastsætter Straf af Bøder eller Fængsel for den, som „til Brug i Forhold, der vedkomme det Offentlige, afgiver falsk skriftlig Erklæring, eller skriftlig bevidner Noget, hvorom han ingen Kundskab har.“ Naar der nu i Udkastets § 7 ubetinget sættes Fængselsstraf for denne Forseelse, er det en Forandring i skæppende Retning, hvortil der formeentlig ikke er nogen Grund.

Den almindelige Straffelov kan naturligtvis som enhver anden Lov forandres, men det vil vistnok erkjendes, at der ikke er nogen Grund til at gjøre Forandring i en saa omhyggelig forberedt og udarbejdet Lov, før Erfaringen viser, at der er Trang dertil, men derom synes det os, at der slet ikke er Tale her. Det forekommer os rigtigt, at der her kun indsættes en almindelig Forskrift om Straffe for de Forseelser, som først opstaae ved denne Lov, og navnlig ved dens § 1; men de Forseelser, som allerede ere strafbare efter den almindelige Straffelov, ville selvfølgelig vedblive at være det efter den sidstnævnte Lov uden nogen Forandring. Hvad angaaer Straffen for Forseelser, som først opstaae ved nærværende Lov, have vi troet det rettest at sætte det ganske facultativt for Domstolene, hvilken Straf de efter de concrete Omstændigheder ville vælge, lige fra en Rigsdalers Bøde til 6 Gange 5 Dages Bånd og Brød. Dette vil stemme med den fuldstændigt almindelige, jeg kan næsten sige europæiske Anskuelse, at man bør give Domstolene en saa stor Myndighed som muligt til at fastsætte Straffen efter Hensynet til hvert enkelt Tilfælde. — Det andet Punctum i Forslaget gaaer ud paa at afhjælpe en Mangel, der formeentlig findes ved Lovudkastet, idet der ingen Forskrift er givet om, hvorledes disse Sager skulle behandles. Det vil vistnok være bekjendt, at det er en almindelig Regel, at ingen Sag kan behandles som offentlig Politisag, medmindre der haves en ligefrem Lovbestemmelse derom, eller i alt Fald en utvivlsom Lovanalogi til Hjemmel derfor. — Hvis man altsaa ikke giver den Forskrift, at disse Sager skulle behandles som offentlige Politisager, maae de behandles som Justitsager, det vil sige, at der da i enhver saadan lille Sag skal beskiftes Actor og Defensor osv., men dette tør vel ansees for meget uheldigt. Der er formeentlig ingen Tvivl om, at netop disse Smaasager i høi Grad egne sig til at behandles efter den mere summariske Processform, der bruges i offentlige Politisager, og navnlig maa det antages, at den nye Forskrift, der ifølge et andet os foreliggende Lovforslag agtes indført, hvorefter Dommeren skal være